

Publicerad 2015-07-13 18:04 av Jim Friberg

Pärlar ett hjärta

Ångesthjärtat växer sig så stort så jag får inte luft
Sinnet i svart svarar så sent
Jag hänger inte utanför skuggan
Sommarsolen gör mig inte varm
Bara hopkrupen och skräckögd
Tiden står still och rör sig, det finns ingen luft

Onödiga-hjärtat slår så snabbt
Jag kan inte andas mellan slagen
Om det bara fanns en hand i mitt feberlikt svettiga hår nu
Om det bara fanns nån som kunde komma ihåg vem jag var
Om det bara fanns nån som kunde dansa på min grav
Om det bara fanns nån som höll i min hand när rädslan snurrar mig så snabbt

Vi sitter under stjärnorna och kallar oss dumma av passionen
Joy Division, Rödvin och havet
Ber dig dansa på min grav
Och varför jag föredrar alkoholen framför cannabisen?
För att jag tar droger för att orka mer, inte mindre
Vi pratar om att vi behöver konsten för att binda oss till nåt annat än kvinnor

Vi är såna som går under genom att lura tiden
För tiden är det enda som bara fortsätter,
och dem vi älskat
Famlande försöker jag väl fånga livet?
Fallna riddare i vitt guld, dansa på min grav
För oss som behöver konsten för att klara av kärlek

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jim Friberg med Poeter.se id #44346 innehar upphovsrätten